

[Tinning]

kan vi jo prøve at sjusse os til – det vil vi selvfølgelig bede ministeriet regne på – hvad der sker nu, når man oven i løbet ændrer forsøgsreglerne, sådan at der også er andre grupper, der bliver ramt. Jeg vil godt have, at hr. Thor Pedersen forklarer os: hvad er det præcis for svage grupper, vi især hjælper?

Så vil jeg også godt have, at hr. Thor Pedersen forklarer mig, hvordan vi støtter den enkeltes værdighed, tror jeg det hed, ved, at vedkommende har chance for at gennemskue: nu ved jeg helt sikkert, at jeg får udbetalt et beløb, jeg ikke kan leve af. Hvad er, om jeg så må sige, den socialpolitisk fornuftige linje i det, og hvor er den menneskelige værdighed i det?

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Nu ved jeg ikke, om hr. Tinning mener, at samtlige grupper i det danske samfund hører til gruppen af svagt stillede. Det er ikke mit synspunkt.

I dette lovforslag er det venstres opfattelse, at den svage gruppe, som man hjælper, primært er børnefamilierne, ved, at børnetillægget i virkeligheden bliver næsten dobbelt så stort som det, der gælder i dag, og man hjælper også den enlige, den enlige far eller den enlige mor. De helt lavtlønnede er dem, der i dag ville få udbetalt under dimittendsatsen. De får nu som minimum udbetalt dimittendsatsen. Det er også en forbedring i forhold til de regler, der gælder i forsøgsmodellen.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Lad os starte med børnefamilierne. Det er rigtigt nok, at der sker en fordobling af børnetillægget. Der sker så samtidig også det nye, at nu skal enlige forsørgere til at fortælle, hvor meget deres børn tjener; det har man ikke skullet før. Hvis deres børn nemlig tjener noget som helst, vil det blive fradraget i børnetillægget. Jeg ved ikke, om hr. Thor Pedersen vil være rar at fortælle mig, hvordan det er i overensstemmelse med hr. Thor Pedersens linje om, at nu skal vi sikre, at folk ikke skal sidde på socialkontoret og fremlægge alle mulige oplysninger til kontrol osv. Hvordan hænger de dele sammen?

En anden ting: nej, jeg mener ikke, at alle mulige grupper i dette land er svage grupper. Der er masser af grupper, som ikke kan kaldes svage. Der er selvfølgelig også kontanthjælpsmodtagere, som har antagelige muligheder for at få tingene til at hænge sammen. Men jeg spurgte hr. Thor Pedersen: hvilke svage grupper bliver hjulpet i og med dette lovforslag og i forhold til hvad? Og udgangspunktet var, at vi for folk uden hidtidige indtægter førhen havde en grænse, som var arbejdsmarkedets mindsteløn. Den er nu flyttet ned – altså ikke hævet. Den er sænket, flyttet nedad, sådan at den nu ligger på dimittendsatsen, og så spørger jeg: denne flytning af grænsen i forhold til forsøgsreglerne, hvilken forbedring for hvilke svage grupper rummer den? Det må være til at give et rimelig klart svar på.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Jeg skylder hr. Tinning lige at gøre svaret vedrørende værdigheden færdigt. Set fra venstres synspunkt er det en klar menneskelig gevinst, at der er ydelser, man har krav på, og at man ikke fornemmer, at det er noget, man skal tigge om eller bede om eller dokumentere for at få. Retsbestemte ydelser finder vi er en menneskeligt langt bedre løsning end skønmæssigt udbetalte ydelser.

Med hensyn til, hvem der er blevet de svage grupper, og hvem der bliver tilgodeset, undrer det mig, at hr. Tinning kan påstå, at den almindelige kontanthjælpsmodtager uden børn er blevet svagere stillet, at familier med børn er blevet svagere stillet, og at den enlige med børn også er blevet svagere stillet. Ja men hvordan i alverden skulle det så komme til at koste henholdsvis 31 mill. kr. mere i 1987 og 42 mill. kr. mere i 1988? Det er selvfølgelig, fordi der må være nogle, der får det bedre, og når vægten er lagt på børnefamilier, ja, så har børnefamilier alt andet lige fået det bedre i forhold til det, der er gældende i dag.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Der er ikke nogen grund til at fortsætte. Vi må så spørge ministeren: når man flytter grænsen fra arbejdsmarkedets mindsteløn